

przejściowego w najbliższym kwartalnym planie pokrycia finansowego inwestycji;

- 3) zaświadczenia właściwej władzy nakazującej wykonanie inwestycji, o których mowa w § 4;

2. Kredytu udziela się tylko w I, II i III kwartale danego roku i na okres nie przekraczający 60 dni. Spłata kredytu nie może być przeniesiona na następny rok.

III. Postanowienia wspólne dla wszystkich rodzajów kredytów.

§ 6. Kredyty przejściowe określone w poprzednich paragrafach są oprocentowane w wysokości 4% w stosunku rocznym. Kredyty nie spłacone w terminach ustalonych przez bank stają się kredytami przeterminowanymi i podlegają oprocentowaniu w wysokości 8% w stosunku rocznym.

§ 7. Upoważnia się banki specjalne do pokrywania kredytów przeterminowanych ze środków rezerwy dysponentów drugiego stopnia. Pokrycie to następuje z końcem kwartału, w którym kredyt stał się przeterminowany.

§ 8. W przypadkach stwierdzonej przez banki specjalne niegospodarności inwestorów lub braku uzasadnienia gospodarczego inwestycji i kredytu banki specjalne mają prawo odmówić udzielenia kredytu. Inwestycje nie objęte tytułem inwestycyjnym, na które bank odmówił kredytu, nie mogą być zlecone i wykonywane.

§ 9. Banki specjalne zapewniają ewidencjonowanie wypłat z powyższych kredytów z podziałem na poszczególne rodzaje kredytów i w układzie odpowiadającym planowi inwestycyjnemu oraz zorganizują odpowiednią sprawozdawczość miesięczną.

§ 10. 1. Ubieganie się o kredyty, wydawanie zaświadczeń i gwarancji na kredyty, bez istotnej konieczności i potrzeby gospodarczej, niedotrzymanie terminu

spłaty kredytu stanowi naruszenie dyscypliny inwestycyjnej, podlegające badaniu przez komisję przekroczeń, powołaną odrębnymi przepisami.

2. Banki specjalne o przekroczeniach tych zawiadamiają komisję przekroczeń oraz inwestorów centralnych i naczelnych.

§ 11. 1. Władze inwestorów są obowiązane badać przekroczenia, usuwać przyczyny i skutki przekroczeń oraz stosować przewidziane odrębnymi przepisami sankcje jak również w terminie dwutygodniowym od daty zawiadomienia informować właściwy bank o sposobie załatwienia zaawizowanego przekroczenia.

2. Brak właściwego ustosunkowania się władz inwestorów do przekroczeń stanowi naruszenie dyscypliny inwestycyjnej, powodujące zastosowanie odpowiednich sankcji. W takich przypadkach banki specjalne o przekroczeniach zawiadamiają Państwową Komisję Planowania Gospodarczego — w przypadkach przekroczeń resortów, lub właściwy resort w przypadkach przekroczeń władz niższych.

IV. Postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 12. Do czasu sporządzenia i przekazania do banków specjalnych rocznych planów pokrycia finansowego inwestycji podstawą dla ustalenia granicy kredytu (§ 3 lit. b) jest limit inwestycyjny, a w przypadku nieposiadania przez inwestora tytułu inwestycyjnego w roku bieżącym — faktyczna wysokość zobowiązań budowy przechodzących na rok bieżący.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr
Minister Finansów: w z. J. Kole

544

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 24 kwietnia 1952 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 1 października 1951 r. w sprawie należytego zagospodarowania zbędnych obrabiarek do metali i drewna.

Na podstawie § 3 pkt 1 lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) oraz w związku z § 1 uchwały Nr 646 Rady Ministrów z dnia 5 września 1951 r. w sprawie należytego zagospodarowania nie wykorzystanych środków produkcji urzędów oraz państwowych instytucji i jednostek gospodarczych (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1134) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 7 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 października 1951 r. w sprawie należytego zagospodarowa-

nia zbędnych obrabiarek do metali i drewna (Monitor Polski Nr A-89, poz. 1225) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W terminie zakreślonym w ust. 1 posiadacz powinien zbędne obrabiarki wyodrębnić w księgowości analitycznej środków trwałych w grupie „Środki trwałe nieczynne”. Obrabiarki te nie podlegają umorzeniu”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

545

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 kwietnia 1952 r.

w sprawie zasad organizacji i systemu finansowego gospodarstw pomocniczych, prowadzonych przez jednostki budżetowe według zasad rozrachunku gospodarczego.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) i § 1 pkt 11 rozporządzenia Rady

Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki budżetowe mogą prowadzić uboczne czynności produkcyjne lub usługowe w zakresie ich podstawowych zadań w formie gospodarstw pomocniczych według zasad przewidzianych dla środków specjalnych (zarządzenie Ministra Finansów Nr 10/52 z dnia 8 sierpnia 1951 r.) lub według zasad rozrachunku gospodarczego.

2. Zarządzenie niniejsze dotyczy gospodarstw pomocniczych działających według zasad rozrachunku gospodarczego, zwanych dalej „gospodarstwami pomocniczymi”.

3. Gospodarstwa rolne, zakłady i warsztaty stanowiące część składową instytutów naukowo-badawczych i realizujące ich podstawowe zadania mogą być również uznane za gospodarstwa pomocnicze.

§ 2. 1. O utworzeniu gospodarstwa pomocniczego jednostki budżetowej objętej budżetem centralnym decyduje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) za zgodą Ministra Finansów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, jednostki zaś objętej budżetem terenowym — prezydium właściwej rady narodowej za zgodą właściwego ministra.

2. Prezydium gminnych rad narodowych i rad narodowych miast nie stanowiących powiatów nie mogą tworzyć gospodarstw pomocniczych działających według zasad rozrachunku gospodarczego.

3. Decyzja o utworzeniu gospodarstwa pomocniczego (ust. 1) stanowi podstawę dla właściwego banku do otwarcia rachunku bankowego.

§ 3. 1. Organ właściwy do utworzenia gospodarstwa pomocniczego dokonuje wyodrębnienia majątku niezbędnego dla wykonania planowych zadań gospodarstwa pomocniczego.

2. Wyodrębnienie majątku następuje protokolarnie.

§ 4. 1. Organ właściwy do utworzenia gospodarstwa pomocniczego wyznacza kierownika gospodarstwa pomocniczego, któremu udziela pełnomocnictwa do prowadzenia działalności gospodarstwa.

2. Kierownik gospodarstwa pomocniczego w granicach udzielonego mu pełnomocnictwa upoważniony jest do składania w imieniu macierzystej jednostki budżetowej oświadczeń.

3. Do składania oświadczeń dotyczących zaciągnięcia kredytu bankowego (§ 13) oraz zbycia w przypadkach prawem przewidzianych środków trwałych (§ 11) wymagane jest specjalne pełnomocnictwo udzielone przez kierownika macierzystej jednostki budżetowej.

§ 5. Kierownik gospodarstwa pomocniczego lub osoba przez niego do tego upoważniona łącznie z głównym (starszym) księgowym lub osobą przez niego do tego upoważnioną podpisują w zakresie działalności gospodarstwa pomocniczego wszelkie dokumenty obrotu pieniężnego, dokumenty obrotu materiałami i towarami, jak również dokumenty o charakterze rozliczeniowym i kredytowym, stanowiące podstawę do otrzymania lub wydania środków pieniężnych, materiałów albo towarów.

§ 6. 1. Gospodarstwa pomocnicze prowadzą księgowość według właściwego planu kont w zależności od tego, czy są jednostkami przemysłowymi, usługowymi, czy też stanowią gospodarstwa rolne.

2. Gospodarstwa pomocnicze sporządzają szczegółowe plany techniczno-ekonomiczne (z wyjątkiem planów w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów) na pod-

stawie przepisów obowiązujących analogiczne przedsiębiorstwa państwowe (przemysłowe, usługowe, gospodarstwa rolne itp.).

3. W ramach planów, wymienionych w ust. 2, uwzględnione będą koszty utrzymania zarządu gospodarstw pomocniczych, limitowanie specjalnym preliminarzem wydatków.

§ 7. 1. Gospodarstwa pomocnicze rozliczają się z budżetem Państwa przez preliminarze jednostkowe macierzystej jednostki budżetowej na podstawie bilansu dochodów i wydatków, sporządzonego w zasadzie zgodnie z przepisami obowiązującymi analogiczne przedsiębiorstwa państwowe (§ 6 ust. 2), z wyjątkiem rozliczeń w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów (§ 14 i 15).

2. Przy finansowaniu gospodarstw pomocniczych stosuje się paragrafy wydatków klasyfikacji budżetowej, właściwe dla finansowania przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego.

3. Nadwyżki gospodarstw pomocniczych w granicach określonych w § 10 zarachowuje się na dochody budżetowe stosując podziałki klasyfikacji budżetowej przewidziane dla wpłat nadwyżek gospodarstw pomocniczych.

§ 8. 1. Bilanse dochodów i wydatków gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych objętych budżetem centralnym jak również preliminarze kosztów utrzymania zarządów tych gospodarstw (§ 6 ust. 3) zatwierdza właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów, odpowiednie zaś bilanse i preliminarze gospodarstw pomocniczych jednostek objętych budżetami terenowymi — prezydium właściwej rady narodowej na wniosek wydziału finansowego.

2. Równocześnie z zatwierdzeniem, o którym mowa w ust. 1, organ zatwierdzający określa, jaki procent normatywów środków obrotowych podlega pokryciu z funduszy własnych i pasywów stałych.

3. Zatwierdzenie bilansu dochodów i wydatków oraz preliminarza kosztów utrzymania stanowi dla właściwego banku podstawę do uruchomienia wypłat z rachunku bankowego.

§ 9. 1. Zmiany w zatwierdzonych bilansach dochodów i wydatków i preliminarzach kosztów utrzymania przeprowadza organ uprawniony do ich zatwierdzenia.

2. Zmiany powodujące konieczność zwiększenia finansowania gospodarstwa pomocniczego z dotacji budżetowych mogą być dokonane dopiero po przeprowadzeniu w trybie obowiązujących przepisów odpowiednich przeniesień kredytów budżetowych lub po uzyskaniu kredytów dodatkowych.

§ 10. 1. Planowe nadwyżki operacyjne gospodarstw pomocniczych powinny być przede wszystkim przeznaczone na pokrycie normatywu środków obrotowych w granicach ustalonych na podstawie § 8 ust. 2, reszta zaś powinna być wpłacona na dochód właściwego budżetu.

2. Ponadplanowe nadwyżki powinny być z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 12 wpłacone na dochód właściwego budżetu.

3. Wpłaty określone w ustępach poprzednich powinny być dokonane w ciągu okresu budżetowego co kwartał do dnia 25 miesiąca następującego po upływie kwartału.

4. Przepisy przewidujące przeznaczenie części nadwyżek na fundusz zakładowy lub na inne odliczenia celowe obowiązujące w stosunku do przedsiębiorstw państwowych nie mają zastosowania przy podziale nadwyżek operacyjnych gospodarstw pomocniczych.

§ 11. Wpływy z tytułu zbycia środków trwałych w przypadkach prawem dopuszczalnych powinny być na-

tychmasz po ich uzyskaniu odprowadzone na dochód właściwego budżetu, jako wpływy majątkowe macierzystej jednostki budżetowej.

§ 12. 1. W przypadkach uzyskania ponadplanowych nadwyżek organ zatwierdzający (§ 8) może wyrazić zgodę na przekazanie ich na pokrycie ewentualnego ponadplanowego zapotrzebowania środków obrotowych, związanego z przekroczeniem planów produkcyjnych.

2. Jeżeli normatyw środków obrotowych jak również ponadplanowe ich zapotrzebowanie (ust. 1) są w granicach ustalonych na podstawie § 8 ust. 2 całkowicie pokryte, organ zatwierdzający może wyrazić zgodę na przeznaczenie najwyżej 25% ponadplanowych nadwyżek na inwestycje pozalimitowe lub na dodatkowe kapitalne remonty przeciwwawaryjne.

§ 13. Po zatwierdzeniu bilansu dochodów i wydatków gospodarstwo pomocnicze może za każdorazową zgodą macierzystej jednostki budżetowej korzystać z kredytu bankowego zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawie zasad normowania i finansowania środków obrotowych przedsiębiorstw państwowych.

§ 14. 1. Inwestycje gospodarstw pomocniczych na rozrachunku gospodarczym powinny być objęte preliminarzem wydatków macierzystej jednostki budżetowej.

2. Remonty kapitalne finansowane są w całości ze specjalnej dotacji budżetowej, z wyjątkiem przypadku przewidzianego w § 12 ust. 2.

§ 15. Gospodarstwa pomocnicze dokonują co miesiąc wpłat z tytułu odpisów amortyzacyjnych bezpośrednio na dochody właściwego budżetu, według zasad i w terminach obowiązujących analogiczne przedsiębiorstwa państwowe działające według rozrachunku gospodarczego.

§ 16. Gospodarstwa pomocnicze realizują swoją produkcję i świadczą usługi po cenach ustalonych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 17. Plany finansowo-gospodarcze (bilanse dochodów i wydatków) gospodarstw pomocniczych działających według zasad rozrachunku gospodarczego na rok 1952 zostaną opracowane zgodnie z zasadami niniejszego zarządzenia.

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr
Minister Finansów: w z. J. Kole

DO ABONENTÓW

Przypomina się, iż abonenci opłacający prenumeratę półroczną powinni uregulować należność za II półrocze w terminie do dnia 15 czerwca br.

Brak wpłaty w tym terminie spowoduje wstrzymanie wysyłki z dniem 30 czerwca br.

Administracja Wydawnictw P. R. M. nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe dostarczanie Monitora Polskiego abonentom, którzy dokonają wpłat z opóźnieniem.

Należność za prenumeratę półroczną Monitora Polskiego wynosi:

cz. A — zł 27.—

cz. B — zł 25.—

Wpłaty powinny być dokonane na konto P. K. O. I-4797/110. Na odcinku wpłaty należy podać ilość zamawianych egzemplarzy, czasokres prenumeraty oraz dokładny adres, z uwzględnieniem ulicy i Nr domu.

Nadsyłanie zamówień jest zbędne, gdyż wysyłka Monitora Polskiego dokonywana jest wyłącznie na podstawie otrzymywanych wpłat. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się.

Administracja Wydawnictw P. R. M.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw P. R. M. Warszawa, Bracka 20a, w punkcie sprzedaży w Łodzi przy ul. Nowotki 21 (Hipoteka), w kasach Sądów Wojewódzkich w Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych: w Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowiu Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.